

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 12. 11.	Sv. Jozafat, b. mč.	u 7,30 i u 18,00 sati
Utorak 13. 11.	Svagdan 32. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 18,00 sati
Srijeda 14. 11.	Sv. Nikola Tavelić, prez. i mč.	u 7,30 i u 18,00 sati
Četvrtak 15. 11.	Svagdan 32. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 18,00 sati
Petak 16. 11.	Svagdan 32. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 18,00 sati
Subota 17. 11.	Sv. Elizabeta Ugarska, red.	u 9,00 i u 15,30 sati
Nedjelja 18. 11.	33. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; u 11,30 i u 18,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00** i u 18,00 sati.
- Utorkom organiziramo **razgovor o vjeri odraslih** u vjeronaučnoj dvorani nakon večernje sv. mise, dakle, u 18,45 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir.
- U petak je hodočasnička misa u 12,00 sati.
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Gospe Žalosne - Adolorati, a u 15,30 sati u župnoj crkvi sa vjenčanjem.
- U nedjelju navečer je susret roditelja pripravnika na Prvu pričest.
- Tisak: Glas koncila i Veritas.

- Vjeronauk ili vjeronaučna radionica:

- „Mali anđeli“ imaju probe – utorkom u 16,15 sati.
- za prvopričesnike je srijedom u 16,00 sati.
- za krizmanike petkom B i C u 17,00 sati, a D u 16,00 sati.
- za 3. razred ponedjeljkom u 16,00 sati. - za 4. razred utorkom u 16,00 sati.
- za 5. razred četvrtkom u 15,00 sati. - za 6. razred četvrtkom u 17,15 sati.
- za 7. razred utorkom u 17,00 sati.
- susret mladih koji su završili srednju školu ili zanat utorkom u 20,00 sati.
- susret mladih srednjoškolaca petkom u 20,00 sati.

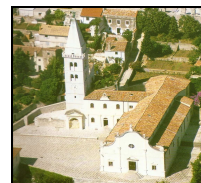
U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 17,00 sati osim u srijedu je u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj

Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.

<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr

Odgovara: Ivan Brnić, župnik



LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

11. studenoga 2012.

Broj: 214

32. NEDJELJA KROZ GODINU Sv. Martin, Zaštitnik našega Grada

Današnja čitanja

Prvo čitanje: 1Kor 17,10-16

Drugo čitanje: Heb 9,24-28

Evangelje: Mk 12,36-44

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj: "Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštija osuda!" Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak."



U GODINI VJERE – RAZMIŠLJAJMO!

36. Zašto ispovijest vjere započinje s „Vjerujem u Boga“?

Jer je izjava „Vjerujem u Boga“ najvažnija, ona je izvor sviju ostalih istina o čovjeku i svijetu, o čitavom životu svakoga tko vjeruje u njega.



GODINA VJERE 2012
2013

Zašto vjerujem

Godina vjere, što je započela u katoličkoj Crkvi 11. listopada na pedesetu godišnjicu početka Drugoga vatikanskog sabora, prigoda je da osobno i u našim zajednicama propitamo svoju vjeru. Dužni smo postaviti pitanja o svojoj vjeri, kako bismo postali svijesniji, opredjeljeniji i djelotvorniji u ovome svijetu.

Zašto vjerujem? Premda zvuči kao jednostavno pitanje, veoma je teško odgovoriti. Kao kad sveobuhvatno želimo ograničiti s nekoliko pojedinosti, vječnost zbiti u trenutak ili ljubav svesti na izjavu.

Zato ću i ja, ne misleći da ću izreći sve do kraja, pokušati odgovoriti na četiri pitanja: Zašto vjerujem u Boga Oca? Zašto vjerujem u Boga Isusa Krista? Zašto vjerujem u Boga Duha Svetoga? Zašto vjerujem u Crkvu?

Postoji mnoštvo razloga za moju vjeru. Ovdje ću tek spomenuti po jedan odgovor na svako od ovih pitanja.

Vjerujem u Boga Oca zbog imena kojim se predstavio kad ga je Mojsije upitao kako se zove, Bog mu je rekao da je Jahve – onaj koji je ovdje i sada za nas. Predstavio se kao djelatno prisutan. Bog u kojega mi vjerujemo nije uzvišeni, dalek i nedodirljiv Bog. nije Bog nedokučiv u svojoj slavi, strašan i hirovit. Bog u kojega vjerujemo je prisutni Bog. Bog koji je stvorio svijet i sve na njemu. Bog koji je stvorio čovjeka i koji s čovjekom hoda ovom zemljom. Naš Bog je prisutni Bog. I ne samo da je Bog koji je uz nas, nego je Bog koji je za nas.

Vjerujem u Boga Isusa Krista jer nije sišao s križa. Isus je došao na zemlju da se svi ljudi spase, da vjeruju i posvjedoče to djelotvornom ljubavlju te da postanu dionici Kraljevstva Božjega. Odbačen od onih kojima se darovao, prezren, dehumaniziran i raspet, sluša provokacije svojih ubojica. I njihovo obećanje da će povjerovati ako siđe s križa. Isus ima prigodu pokazati svoju moć. Ima mogućnost sići s križa i sve natjerati da ga slijede. Ali, Isus ne želi da ga se ljudi boje. Ne želi se nametnuti snagom, nego ljubavlju. I iz ljubavi ide do kraja u svom služenju čovjeku. Do smrti i do potpunog poništenja.

Vjerujem u Boga Duha Svetoga jer stvarno i jasno osjećam njegovu pomoć i nadahnuće u svom životu, poglavito u svom poslu u školi.

Vjerujem u Crkvu zbog svjedočanstva koje daje otkupljena u svetoj misi. Ne samo zbog strukture i sadržaja svete mise, što me neprestano sve više i sve jače oduševljava, nego prvenstveno zbog načina na koje se okupljamo. Zato jer su, kao što sam nedavno pročitao, vjernici u našim crkvama nesortirani. U društvu u kojem se ljudi odvajaju i dijele, elitiziraju i odbacuju, razvrstavaju i gradiraju, jako je svjedočanstvo doći u naše župne zajednice i biti u misi u kojoj su ljudi nesortirani. Nigdje drugdje nismo toliko zajedno i tako pomiješani, nigdje drugdje nismo toliko blizi jedni drugima.

Nedavno sam svoje učenike zamolio da odgovore na pitanje – Zašto vjerujem? Čitam njihove odgovore. Veoma su poticajni

Nikola Kuzmičić

Oslonjen na Boga

Riječi iz podnaslova ovoga priloga izrekao je čovjek čiji je život čudo mnogima. Priznajem i meni samoj. Upravo sam se vratila iz Zagrebačkog Doma sportova gdje su tisuće i tisuće ljudi slušale i upijale svaku riječ Nicka Vujičića. Nick je Australac, čiji su roditelji podrijetlom s ovih prostora. Nije to važno, nije to niti interesantno. Rođen je bez ruku i bez nogu. Ne zna se točno zašto postoji rijetka genetska bolest zbog koje se ponekad rađaju takva djeca. Ne mogu niti zamisliti kroz kakvu je patnju prošao u svojem životu. O svemu tome on otvoreno govori. O ismijava nju djece u školi, o nemogućnostima da samostalno obavlja naizgled najjednostavnije radnje, o poteškoćama tijekom obrazovanja. Postojali su trenuci kada je pomišljao na samoubojstvo. Ni to nije tako lako, kada nemaš ruke i noge. Prvi put je pokušao oduzeti si život kada je imao samo osam godina. Zamislite kakva je to patnja i bol u životu djeteta kada već u najranijoj dobi razmišlja o smrti.

Nick je govorio o nadi, pričao je o Gospodinu, koji mu je donio mir u srce. Bog čuje naše molitve, iako ih uvijek ne uslišuje. Njegovi su planovi sigurno dobri za nas, samo mi moramo prihvatiti okolnosti koje nas prate u životu. Nije život uvijek lijep, nasmijan, lagan i ružičast. Lako je slaviti Gospodina u radosti i veselju kada imaš i više nego što ti je potrebno. U teškoćama i iskušenjima prvo je pitanje: Zašto baš ja? Nick je često molio Boga, molio ga je da mu da ruke i noge. Nije mu molitva uslišana, ali Bog mu je otvorio srce. Danas je on sretan čovjek, početkom godine se oženio i uskoro će postati otac. "Za sreću ne trebaju ruke i noge, kaže Nick," inače bi svi vi koji ih imate bili sretni." Istina je, Često uzimamo zdravo za gotovo sve što imamo. Obitelj, ljubav, zdravlje ... Tek kada nešto izgubimo, shvatimo što nam je bilo dano. Zahvalnost, ljubav, praštanje ... osnovne su zadaće koje kao ljudi imamo jedni prema drugima. Nick nema ruke kojima bi nas zagrlilo, ali tražio je od nas da umjesto njega zagrlimo ljude pored sebe. Zamislite nekoliko tisuća ljudi koji se uglavnom ne poznaju, ali se grle i smiješe jedni drugima. Kako bi nam bio ljepši svaki dan kada bi započeo zagrljajem i kada bi uz smiješak grlili svakoga tko nam se nađe na putu. Nick Vujičić bogat je čovjek, bogat ljubavlju prema Gospodinu i prema drugima. Zahvalan na svojem hendikepu, jer je zbog njega pronašao svoj pravi put i smisao. Nick Vujičić sjajan je govornik, mali čovjek koji je postao velik u Gospodinu.

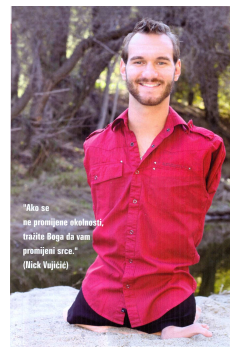
Mjesec koji je pred nama bogat je dragim nam svecima. Meni posebno draga sv. Terezija od Djeteta Isusa, zatim sv. Franjo, sv. Luka, sv. Terezija Avilska i mnogi drugi. Životopisi svetaca pomoć su i utjeha nama koji još tražimo svoje razloge i smisao.

Jesam li na pravom putu, ne znam, ali nastojim prihvatiti sa zahvalnošću svaki dan koji me čeka. Nije to lako, ponekad je i vrlo bolno, pa onda zavirim u živote ljudi koji su strpljivo podnosili sve što im je Gospodin namijenio.

Tješim se tako ponekad i mislim; "Ako su oni sve to podnijeli, i ja ću ovu patnju i bol koja me obuzima. Naći ću smisao i krenuti tamo kamo mi je On namijenio".

Svatko od nas, bez obzira na svoje nedostatke ili prednosti, pozvan je ostvariti se u svojoj punini. Sami, oslonjeni na svoje snage, nemamo šanse. Ali uz Gospodina, ništa nije nemoguće.

Sanja Doležal



"Ali da ne promijenim glavu, tražite Boga da vam promijeni srce."
(Nick Vujičić)